

Maade, Staten bygger paa. Hver eneste Gang, Staten har Byggeforetagender for, viser det sig, at den bygger langt, langt dyrere, end private Folk og andre Institutioner kunne bygge. Nu skal jeg ikke sige noget særligt her, fordi det ikke nøje fremgaar, hvorledes det hele skal indrettes. Man kan derfor ikke anvende nogen som helst Kritik overfor det, og for Resten ville jo Administrationen og den højtærede Kultusminister staa ganske frit. Der staar nok, hvorledes det skal indrettes. Men, som det blev fremhævet af det ærede Medlem for Bornholm, er der kommet en lille Tilføjelse, som bevirker, at Administrationen vil have Lov til at staa ganske frit. Jeg vilde som sagt have sat Pris paa, om man havde haft den Forudseenhed, da man projekterede det ny Righospital, at man var kommen med alle Arbejderne paa en Gang. Jeg tror, der vilde være naaet et væsentligt Fremskridt derved, i Stedet for, at Arbejderne nu foreslaas stykkevis, og dermed ere vi jo neppe færdige endnu. Der kommer nok flere Ting op. Hvis man havde forudset det hele, havde der maaske været Anledning til at erhverve større Plads. Nu tror jeg, man vil komme til at lide noget under Mangel paa Areal. Det var en Ting, jeg allerede paatalte i sin Tid, da Loven var til Behandling.

Men som sagt i det hele og store kan jeg kun sige, at den Foranstaltning, der her træffes, har min varmeste Sympati. Jeg tror, det vil være en særdeles gavnlig Foranstaltning, for saa vidt det, at vore Læger kunne faa en god og fuldgyldig Uddannelse, har den største Interesse for Samfundet i sin Helhed. Det er en god Foranstaltning, og det geraader os til Ære, at vi kunne sætte den Slags Ting igennem. Derfor skal jeg i det hele og store anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg kan indskrænke mig til at bringe min Tak for disse meget anbefalende Udtalelser, som fra forskellige Sider ere fremsatte.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ingvard Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om de landøkonomiske Statskonsulenters Lønning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4465 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Blem: Det foreliggende Lovforslag er et Forslag til Lov om de landøkonomiske Statskonsulenters Lønning. Disse ere jo udelukkende Tjenestemænd, om man kan bruge det Udtryk, i Landbrugets Tjeneste. Det er altsaa en Lønningslov, der har et vist agrarisk Tilsnit, hvad ellers plejer at være sjældent i dette Ting, idet det er sjældent, at vi lave Lønningslove for Tjenestemænd, der udelukkende have med Landbrugsvirksomhed at gøre. Jeg er glad ved, at den højtærede Landbrugsminister har fremsat dette Forslag, fordi de 11 Statskonsulenter, det her drejer sig om, have gjort et stort og godt Arbejde i Landbrugets Tjeneste, og en Arbejder er jo sin Løn værd.

Disse Statskonsulenter have hidtil været ansatte ifølge Bevillinger paa Finansloven og have altsaa haft en ret løs Stilling. Deres Begyndelseslønninger have været noget forskellige. Statskonsulenten i Hesteavl, der blev ansat i 1889, havde en Begyndelsesløn af 2,500 Kr. Statskonsulenterne i Husdyrbrug og Havebrug begyndte med 2,000 Kr., Planteavlskonsulenterne med 2,400 Kr., Mejerikonsulenterne med 1,800 Kr. og nogle af Konsulenterne for Maskiner og Mejerivæsen med 1,800 Kr. Begyndelseslønnen har saaledes været ikke saa lidt forskellig for de forskellige Konsulenter. Man har efterhaanden givet dem Tillæg paa Finanslovene; men jeg finder det rigtigt, at ogsaa disse Tjenestemænd faa en mere fast Stilling ved Ansættelse i Henhold til en Lønningslov, og at de lønnes efter visse bestemte Regler i Henhold til en Lønningslov. Derfor er jeg vis paa, at man fra Landbrugets Side vil være den